

Yıl 1596...

Gün, 25 Ekim Cuma ...

Tuna boylarında Haçova, Haçlı bayrakların gölgesinde "Al'i Osman'a kıyam eden cümle Ehlisalib leşkeriyle kum gibi kaynıyordu. Nice yoldan, türlü zahmet ile gelen Orduyu Hümayun yorgun, zahire hesaplı, değme küheylan bile perişandı.

Osmanlı'nın böyle halini gayet iyi bilen kafir, Nemçe illerin bileğine usta, hem de gözü kara ne kadar silahşörü varsa toplamış sayıca pek üstün gelmişti. Bu yüzden yaman cenk oldu. Tanyeri ağırırken başlayan gaza, ortalık kararınca, hırsını taze güne bağladı. Çaresiz durdu.

Otağı Hümayun'da kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Çünkü nefer fena kırılmış, gayrı zafer umudu beter karaya sarmıştı. Gerçi divan erkanı "Ricat"ı rezalet biliyor, kimse bunu düşünmüyordu ama, kılıç düşürmeye gücü kalmayan nefer belki de kendiliğinden bozguna uğrayacaktı.

"NE ÇARE İTMEK GEREK?"

Nitekim ertesi sabah, fena bastıran kafir, Osmanlı saflarına "Ecel Tırpanı" kesilmiş, yorgun neferi yelep yelep devirmeye başlamıştı. Hatta, Otağı Hümayun'a bir ok atımı mesafede at oynatanlar bile vardı.

Polat esvap içinde, çelik yükü nice zırha bürünen bu silahşörlere kılıç vurmak, mızrak savurmak elbet nafileydi. Eğer Otağı Hümayun düşerse, kafirin cümle nefer kaydım silmesi gayrı an meselesi olacaktır.

Henüz pek tecrübesiz olan Padişah Sultan III. Mehmet Han, kül rengi yüzünde beliren domur domur ter tanelerini bir tuhaf sildi. Yanında duran hocası Sa'düddin Efendi'ye sordu:

"Efendi Hazretleri ! Şimden geru ne çare itmek gerektir dersiz?..."

Yıkıldığı her halinden belliydi.

CEVABI ELBET HAZIRDI

Hoca Sa'düddin :Efendi, Tann'dan umudunu kesmeyen, ilmiyle irfanıyla kamil insandı. Bütün gece rahle başında Kur'an okumuş, titrek kandilin sarı şavkında "Zafer" için yüce Yaratan 'a yakarmış, hatta ağlamıştı.

- "Ne çare itmek gerek?..."

Bu suale karşı cevabı elbet hazırdı:

- "Padişahım" dedi "Yerinizde sabit ve ber-karar olmak gerekir ! Sabir gerektir!"

Sonra, bir iki adım yürüdü. Genç padişahın önünde bir hoş durdu.

- "Cenk hali budur!..." diye ölçülü, ama tesirli konuştu. Otağı Hümayun önünde yükselen "Liva-i Saadet" ve ordu beraberinde getirilen "Hırka-i Saadet, yüzü suyu hürmetine "Ekber gazadan mutlak zafer beklediğini" hatırlattı.

Bir fikri vardı. Söyledi :

- "Padişahım! Siz gibi Al'i Osman Sultanı, Peygamber Efendimiz yolunda .Halife olduktan geru, Hırka- i Saadet'i böyle anda giymek, Hak Teala'ya dualar eylemek elbet münasıptır ..."

Hızır gibi yetişen Hoca Sa'düddin Efendi 'nin bu fikri, sadece genç padişahın yüreğine değil, cümle erkânın da göynüne bir ferahlık vermişti.

Hemen, Otağı Hümayun'da baş köşede duran altun sanduka açıldı. Tekbir getiren ulema arasında, Sultan III. Mehmet Han, Hazreti Peygamber'imizin mübarek hırkasını derin bir huşu içinde öptü. Usulca giydi. Otağ önünde serilen seccadeye diz çöktü. Secdeye vardı.

HIRKA-İ SAADETİ GÖRÜNCE

Kafirin pek fena bastırıldığı bir anda, herkes genç padişahın geri saflara çekildiğini sanıyordu. Hatta düşman arasında yağmacılık bile başlamıştı.

Ne var ki, padişahu ok yağmuru altında "Hırka-i Saadet" ile gören kim varsa bir başka heyecanla irkildi. Gayrı yorgun bilekler bir taze kuvvet buldu. At oğlanları, aşçılar, devciler, katırcılar ve daha nice mü'min birlik oldu.Satırı alan koştu.Baltayı kapan vurdu.

Cenk, asıl o zaman kızıştı.

Sözün kısası, cümle nefer bozgun halindeyken, düşman üstüne yeniden, şimşek misali çakıverdi.

"Allahü Ekber!" nidaları dağlarda taşlarda seda verirken, kafir neye uğradığını şaşırmış, yüz geri kaçıyordu. Şükürler olsun, zafer bizimdi...

İşte "Hırka-i Saadet'in cenk meydanında böyle bir menkıbesi de vardır ...

DrMunirDerman.net

Peygamberimiz (S.A.V.) bir hadislerinde şöyle buyurmaktadırlar:

"İsrail oğullarından bir adam, İsrail oğullarından birinden bin dinar ödünç para istedi.O kimse de dedi ki:kendilerini şahit tutacağım şahitler getir bana. Ödünç isteyen adam:

- Allah şahit olarak yeter, dedi.
- Öyle ise bana kefil getir, dedi. Adam.

- Kefil olarak Allah yeter, dedi. Bunun üzerine ödünç para istenen adam:

- Doğru söylüyorsun, dedi ve parayı belli bir va'de için adama verdi. Adam deniz aşırı gidip ihtiyacını gördü. Sonra borcunu va'desinde ödemek için alacaklıya gitmek üzere bir taşıt aradı,fakat bir türlü bulamadı. Sonra bir kütük alıp onu oydu ve bin dinar ile beraber kendisinden arkadaşına yazdığı mektubu içine koydu. Sonra oyuğu tikadı ve kütüğü denize getirip şöyle dedi:

- Allahım ! sen biliyorsun ki ben falancadan bin dinar ödünç para aldım. O da benden kefil istedi. Ben dedim ki, kefil olarak Allah yeter, adam da razı oldu. Benden şahit istedi. Ben dedim ki, Allah şahit için yeter. Bunda da sana razı oldu. Ben ise, ona parayı göndermek üzere taşıt aramakta gayret sarfettim; buna gücüm yetmedi.Şimdi bu parayı sana emanet edip bırakıyorum .

Böylece adamcağız kütüğü denize attı, ta denizin içine girdi. Sonra döndü yine bu iş için o alacaklının memleketine gitmek üzere vasıta aramağa koyuldu.

Diğer taraftan alacaklı, olur ki, parasını getiren bir vasıta bulunur diye bakınıp araştırmaya çıktı. Birden o içine para konmuş kütüğü denizde gördü.Onu odun diye evine getirdi.Kütüğü yarıncı hem parayı hem de mektubu buldu. Aradan geçen bir müddet sonra bu , bin dinarı getirip şöyle dedi:

- Vallahi, malını (paranı) sana getirmek için devamlı olarak vasıta aradım,şu sana geldiğimden önce bir taşıt bulamadım. Alacaklı:

- Sen bana birşey gönderdin mi? dedi Borçlu:

- Ben sana haber veriyorum, sana geldiğim bu vakitten önce bir vasıta bulamadım, (sana bir şey nasıl gönderebilirdim ?), dedi Alacaklı:

- Gerçekten Allah, bir kütük içinde gönderdiğini senin adına ödedi. Sen bin dinarınla güle güle dön, dedi.

PREVEZE DENİZ SAVAŞI (1538)

Akdeniz'de egemenliği Türklerden almak isteyen Charis-Ouint (Şarlken) çok büyü bir donanma hazırlamıştı.Bütün Avrupa devletlerinin savaş gemilerinden kurulmuş olan bu Haçlı donanmasının başında Andrea Doria bulunuyordu. Haçlı donanmasında 600 gemi. 3.000'e yakın top, 60.000 asker vardı. Osmanlı donanması 122 gemiden meydana gelmişti. Kaptan-ı Derya Barbaros Hayreddin Paşa'nın komutasındaydı. Barbaros adet olduğu üzere, ortada; oğlu Hasan Reis'de yanındaydı. Sağ kanada Salih Reis, sol kanada Seydi Ali Reis. yedeğe de Turgut Reis komuta ediyorlardı; bunların hepsi, dünya çapında amirallerdi. Türk savaş gemileri, Haçlılarınkinden küçükse de manevra ve ateş kabiliyetleri bakımından üstündü.Donanmanın sevk ve idaresi ise, Haçlılarınkinden kesin olarak üstün bulunuyordu. Rüzgarda düşman gemilerinin yelkenlerini şişiriyordu. Barbaros Hayreddin Paşa Kur'an-ı Kerim'den rüzgarlarla ilgili ayetlerden birini:

"- Bunun üzerine rüzgarı onun emrine bağlı kaldık. Emriyle istediği yere rahatça akar giderdi." Sad Suresi ayet 36'yı yazarak Kadırgasının direğine astırdı. Allah rüzgarın yönünü değiştirdi. Birdenbire sönük yelkenler şişti. Düşmanın kabarık yelkenleri porsudu. 3 saatte düşmanı taruman olmuştu ...